

[Leonhard Hansen.]

kvindelige Arbejdere, der er beskæftigede i de under § 1 omhandlede Omraader. Det er Udtrykket „Arbejdere“ i Lovforslaget, man er utilfreds med. Det er ikke alene inden for Udvalget, der har der været stor Debat herom; gennem adskillige Henvendelser har man tilkendegivet den Opfattelse, at man kunde unddrage sig Lovens Bestemmelser ved at definere Begrebet „Arbejdere“ paa en saadan Maade, at dette ikke omfattede f. Eks. Arbejdere inden for Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed eller saadanne, som Arbejdsgivere har bæret med en eller anden Titel, men som alle arbejder for Løn, og som ikke selv kan fastsætte deres Arbejdstid.

Udvalget har bedt Socialministeren om at definere Begrebet „Arbejdere“, og det har han gjort, nemlig i Bilag 1 til Betænkningen, hvor det anføres, at det nævnte Ord efter Socialministeriets Opfattelse maa fortolkes paa samme Maade, som Ordet „Arbejdere“ i Fabrikloven af 29. April 1913 er forstaaet, og som har fundet Udtryk i § 1, sidste Stykke, i det i Rigsdagssamlingen 1924—25 fremsatte Forslag til Lov om Arbejdstid for de ved Industri, Haandværk og lignende Virksomheder beskæftigede Arbejdere, hvorefter som „Arbejdere“ ogsaa anses Formænd, Underværkførere og andre lignende Funktionærer, men ikke Funktionærer, der er ledende for en Institution eller Afdeling af samme eller er ansat paa saadanne Vilkaar, at de selv kan lægge deres Arbejdstid. Heller ikke denne Opfattelse har det nævnte Mindretal kunnet tiltræde og foreslaar derfor, at Punkt e) i Lovforslagets § 1, hvilket Punkt omhandler Arbejdere i Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed, bortfalder. Det er sikkert inden for disse Kategorier af Arbejdere, at den allerstørste Procent af Overarbejde falder.

Til § 2 stiller Flertallet to smaa Ændringsforslag, hvoraf Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at der efter Ordet „Fag“ i § 2, 1ste Stykke, tilføjes Ordene „eller faglige Omraader“, hvorefter Stykket kommer til at lyde saaledes: „Ved Overarbejde forstaas Arbejde ud over den Tid, som ifølge Overenskomst udgør den normale Arbejdstid i paa-gældende Fag eller faglige Omraader“. Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa, at der i § 2, Stk. 2, 4de Linie, efter Ordet

„Fagets“ tilføjes Ordene: „eller Fagomraadets“, hvilket er en naturlig Følge af Ændringsforslaget under Nr. 3. Efter Ordlyden i selve Lovforslaget vilde det maaske kunne drages i Tvivl, hvorvidt Loven kun skulde gælde saadanne Steder, hvor der er truffet Overenskomst for hele Faget, medens Meningen naturligvis er, at ogsaa Fagomraader, hvor saadanne Overenskomster findes, skal falde ind under Loven. Af saadanne Fagomraader findes der mange, f. Eks. inden for Handels- og Kontorfaget, hvor der findes en lang Række Overenskomster, gældende for forskellige Omraader, uden at der dog findes nogen Overenskomst, gældende hele Faget.

Disse Ændringer er altsaa nødvendige for at undgaa Misforstaaelse med Hensyn til, hvem Loven skal omfatte, idet det er Overenskomsterne, der her er det normgivende. Dette har Ministeren da ogsaa givet klart Udtryk for i Betænkningen, Bilag 1, hvor der staar: „Ministeriet finder dog Anledning til for samtlige de i Forslagets § 1 nævnte Arter af Virksomheder, og særlig den under Punkt e) omhandlede Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed, at henlede Opmærksomheden paa, at det er en Forudsætning for Lovens Anvendelse, at der kan paavises en overenskomstmæssig Arbejdstid, som maa lægges til Grund, hvoraf det maa følge, at Lovens Bestemmelser saavel om Forbud imod Overarbejde som Afspadsering af dette m. v. kun kan bringes i Anvendelse over for de Kategorier af Personer, som vedkommende Overenskomst tager Sigte paa“.

For øvrigt er dette Spørgsmaal meget udførligt refereret i selve Betænkningen, idet Udvalget har anmodet Ministeren om at fremkomme med sin Opfattelse af, hvor stor Betydning Lovforslaget vil faa inden for Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed samt inden for Hotel- og Restaurationsvirksomhed. Ministeren har herunder fremhævet, at da det efter Bestemmelsen i Forslagets § 2, Stk. 1, er en Forudsætning for Anvendelsen af Lovforslagets Regler paa et fagligt Omraade, at der for Omraadet kan paavises en ved Overenskomst fastsat normal Arbejdstid, maa det være en Følge heraf, at det enten kan paavises, at der ved Overenskomst er skabt en ensartet, normal Arbejdstid for den væsentligste Del af Omraadet, eller at der kan